

Passeig Fabra i Puig, 260, 2n 2a
Telèfon i fax 93 349 98 15
Di i dv de 16 a 19h. Dx de 11a13h
08016 Barcelona
Dipòsit Legal B-12460-1995, edita SEPAP
E-mail sepap@mail.cinet.es
www.ictnet.es/+gfananas/SEPAP/sepap.htm

Reixes enllà

BUTLLETÍ DEL SEPAP Secretariat Diocesà de Pastoral Penitenciària de Barcelona

Agenda

**VI JORNADA DE
PASTORAL
PENITENCIÀRIA DELS
BISBATS AMB SEU A
CATALUNYA**

DIA DE LA TROBADA
27 de Novembre de 1999.

SEU DE LA JORNADA
Casa d'Espiritualitat del Sant
Crist

BALAGUER (La Noguera)
Telí 973-44.53.35

MATRÍCULA
1000pts,

DINAR 1500pts.

**DE L'ASSISTÈNCIA A LA
PROMOCIÓ**

Sessions conjuntes

DIES
5 i 6 de novembre de 1999.

HORARI
Divendres, dia 5,
deies 18.30 a les 21 h.
Dissabte, dia 6,
de les 10.30 a les 13h.

INSCRIPCIÓ
CERPreu: 1000 pts.

LLOC
CEP c/ Rivadeneyra 6,3r
08002-Barcelona

Programa pel nou curs

També, nosaltres, els voluntaris del S.E.P.A.P., vam iniciar el curs 1999-2000 i vam fer-ho amb L'Onzena Trobada Diocesana, el 2 d'octubre.

«Déu té nom: Ell és sempre amb el seu poble, solidari dels pobres i oprimits (...)"

Aquest cant tant significatiu va obrir la jornada. El món de les presons tan dur i tan difícil d'entendre, malgrat els esforços de molts, troba finalment unes esclatxes d'esperança en el Déu que estima.

I perquè nosaltres estimem i voldríem fer present el seu Amor ens proposem posar en pràctica els reptes de futur que els voluntaris van suggerir, el 26 de juny d'enguany, amb el motiu dels 10 anys del S.E.P.A..P.

De les 23 propostes de la síntesi que s'ha fet, volem centrar-nos en les 5 propostes que parlen de la sortida del pres, i que es podrien sintetitzar així:

Quan arribi la llibertat, què?

Aquesta ha estat sempre la gran preocupació dels voluntaris del S.E.P.A.P. i ja el títol del nostre butlletí l'expressa molt bé. Sabem que la reinserció sense llibertat és gairebé impossible, per això, quan aquesta està a prop o ja s'ha obtingut, vénen les grans dificultats a nivell personal i social. La soledat es fa gran en un entorn que resulta desconegut i sovint hos-

til, domina la por de no ser acceptat.

De les propostes destaquem els aspectes següents:

- L'acompanyament
- L'habitatge
- El treball
- La necessitat d'elaborar una estructura de suport.

Com que ja existeixen persones i grups que treballen en la "reinserció", fora bo que posessin en comú les pròpies experiències.

Proposem començar el curs amb aquest repte: Quan arribi la llibertat, què? I demanem que feu arribar les vostres propostes abans del 20 de novembre al S.E.P.A.P.

Andreu Oliveras

Experiències

COMPRA SOLIDÀRIA: el grano de arena contra las exclusiones.

A lo largo de este año, desde que abrimos las puertas de la tienda "Compra Solidaria" al publico (5-12-98), han ido creciendo nuestras expectativas, esperanzas y la buena aceptación de este tipo de comercio donde solo se encuentran productos de economía social, es decir, de entidades sin animo de lucro, que trabajamos por la inserción laboral de colectivos que sufren algún tipo de exclusión.

Es la primera tienda donde se han unido varias fundaciones, cooperativas, etc., para vender sus productos directamente al publico, sin que hayan intermediarios. Por eso ofrecemos productos a un precio justo y de gran calidad; fabricados por personas menos favorecidas que luchan por sentirse útiles, dignos; por integrarse en esta sociedad competitiva y sectaria y que ponen en cada objeto que fabrican en los talleres todo su empeño y cariño.

Cuando adquirimos un producto en "Compra Solidaria" contribuimos a consolidar estos puestos de trabajo. En nuestra tienda, se pueden adquirir objetos de marroquinería, papelería, cerámica, madera, papel maché, trabajos con flores secas, relojes, camisetas estampadas o productos alimenticios procedentes de cooperativas y asociaciones como Arapdis, Fundación Futur, Liberpapel, Fundación Proa, Comercio Justo, Surt Flor y Francesc Palau.

La solidaridad nos ayuda a entender mejor el mundo en que vivimos; ser mejores personas, tener calidad humana en una sociedad donde impera lo material. Venga a "Compra solidaria" y sùmese a quienes aportan un grano de arena para construir un mundo sin exclusiones.

Cristina Montes

Compra solidaria. C/ Mallorca, 467 -
Tel. 93.347.46.69

La llei

Aclariments sobre la darrera fase de les condemnes, les tres quartes parts i el tercer grau.

Sovint ens trobem, entre la gent del carrer, els interns, i a vegades, els mateixos jutges, que tothom fa uns comptes aritmètics per tal de calcular, el més exactament possible, la data en que podrà accedir-se a la tan esperada LLIBERTAT.

A vegades, aquests càlculs, porten expectatives enganyoses, al moment de prestar una conformitat a una condemna i, equívocament i sense mala fe, es creen unes expectatives que, en aquest moment són inexistents. M'explicaré:

Amb l'ANTIC CODI PENAL, hi havia el BENEFICI PENITENCIARI DE LES REDEMPCIONS DE LA PENA PEL TREBALL. Consistia en perdonar un dia de condemna per cada dos de treball. A la pràctica s'aplicava a tothom, tant si treballava com si no, atès que no hi havia llocs de treball per tothom.

També existia el criteri d'alliberar els interns quan havien complert les tres quartes parts i a la pràctica, contant amb les redempcions, això significava complir la meitat de la condemna.

L'actual CODI PENAL va suprimir les redempcions. La condemna es compleix així "a pols", dia per dia.

L'article 90 del Codi Penal estableix la possibilitat d'accedir a la LLIBERTAT CONDICIONAL, però hi posa tres condicions, que han de complir-se al mateix temps: tenir reconegut el tercer grau, haver complert tres quartes parts de la condemna i observar, bona conducta i tenir un pronòstic individualitzat i favorable de reinserció.

Núria Sastre i Domènech

Advocat

Pensem-hi

En el pot petit ...

Diem que aen el pot petit hi ha la bona confitura". A la comunitat parroquial del barri de Sant Cosme (El Prat de Llobregat), no podem ser gaire triomfalistes, tot és bastant petit; també el grup de pastoral penitenciària.

Per això, i fiant-nos de la saviesa popular que fa aquesta afirmació, ens esforcem a trobar aquella bondat en el contingut del pot.

I l'Evangelí-sort d'ell!- ens hi ajuda força. L'altra cosa que també ens hi ajuda és el fet que, en el nostre cas, es dóna certament aquell eslògan d'un cartell de Càritas: "Els pobres els tens a prop!". Aquest fet va orientar l'objectiu del grup. No anàvem a fer un servei a les presons, hi anàvem a "veure" presos; anàvem a visitar els veïns del barri que estan a la presó. I és aquest fet el que ha donat un estil i ha marcat amb uns trets el nostre fer, que sense ser exclusiu us volem oferir senzillament.

No ens cal anar a buscar noms d'interns. La realitat marginal del barri i les relacions habituals que des de la parròquia tenim amb la seva gent, fan que tinguem una llista més nombrosa del que podem atendre. Aquest sol fet fa que la nostra tasca tingui molt més de resposta que de iniciativa, i això pensem que és evangèlic. És tan perillós i tan corrent que en les iniciatives eclesials tinguem més present de respondre a les nostres necessitats que no a les dels qui atenem! O és que la nostra història no comença amb la resposta d'un Déu que ha escoltat el clam del seu poble? (Ex,3,7).

La proximitat de les persones i de la problemàtica que està a l'origen de la seva situació d'internament, no solament ens són conegudes directament, sinó que sovint les patim d'alguna manera.

Això ens imposa un realisme potser no sempre prou present en les accions socials dels cristians, especialment quan els pobres els queden llunyans en l'espai i limitats en el temps. L'encarnació salvadora portà Déu a fer-se "realment home". Això ens hauria de vacunar contra qualsevol mena d'idealisme. (FI 2,3).

El fet que els interns siguin del barri, i que coneguem les famílies i les seves situacions, ens dóna una perspectiva temporal i contextual molt ample, i desgraciadament, bastant pessimista pel que fa a les possibilitats reals de resultats. Per això, a l'hora tan humana de comptabilitzar els fruits, difícilment podem embadalir-nos en les hores i els esforços invertits. La tossuda realitat ens obliga a posar la mirada en aquell sembrador que llençava tan gratuïtament la llavor. (Oc 8,5).

Finalment, i donat que molt sovint, altres familiars dels interns, són atesos o participen en altres grups socials de la parròquia, hem de compartir, i complementar les respectives tasques, obligant-nos a superar personalismes i a posar en comú els pocs pans i peixos de cadascú, que al compartir-los renoven el miracle de la multiplicació. (Lc 9,13).

Bon profit!

Oriol Xirinachs

Avisos

AVISEU SEMPRE QUE
CANVIEU D'ADREÇA

US RECORDEM QUE LA
SECRETARIA US
ACOLLIRÀ
Dilluns i dimecres
de 4 a 7 de la tarda.

NO OBLIDEU LA
**TROBADA DE
CATALUNYA A
BALAGUER**
Dissabte
dia 26 d'octubre

Informacions

L'Onzena Trobada Diocesana va comptar amb la presència del Director General de Serveis Penitenciaris i de Rehabilitació, Sr. Ignasi García Clavel, que en un to col·loquial, va fer un balanç del Sistema Penitenciari a Catalunya.

Tot recordant el seu passat com a voluntari de presons, el Director General va anar explicant revolució del món de la presó i sobretot el canvi que va suposar la implantació de la Llei Orgànica del 1979 amb què es va identificar des d'un primer moment. Aquesta llei que va ser la més avançada d'Europa, -va explicar-, afavoreix la reinserció. I quan al 1993 va conèixer el seu gran inspirador, Carlos García Valdés, aquest li va dir: "Em consta que a Catalunya ja us creieu la Llei". "Ho intentem"-va ser la seva resposta-.

Per això, malgrat les dificultats tècniques, García Clavel ha intentat sempre partir d'un tractament individualitzat i espera poder arribar més lluny.

El Director General va anar esmenant els canvis que hi ha hagut a les presons durant els gairebé 10 anys del seu mandat. Els mètodes coercitius han disminuït, s'ha procurat que la Direcció General estigui a prop dels Centres, s'ha donat entrada al voluntariat i entitats externes, s'ha tingut especial atenció amb l'intern, els familiars i els advocats, s'ha motivat perquè estudiï tothom, s'ha procurat donar eines per la rehabilitació, s'ha vetllat per l'higiene i l'alimentació..., però en quant al treball remunerat no s'ha arribat al que s'esperava. En quant a l'atenció psiquiàtrica es constata un dèficit.

Va acabar dient que és una llei cara i que els recursos que s'han donat són acceptables però no suficients.

Per altra part, es va doldre de la desaparició de la redempció, segons el nou codi penal, perquè la manca d'incentivació porta a greus conseqüències i es busquen maneres de pal·liar-la.

Després, tal com estava previst, es va obrir el diàleg i els assistents van exposar els seus interrogants.

Actualitat

"L'ordre d'excarceració per l'agressió sexual a Olesa ha estat remesa a la presó i la fiscalia ha demanat l'indult per a Abderazad Munib i Ahmad Tommuix perquè existeixen dubtes sobre la seva culpabilitat en les altres violacions". El Periódico, (18-9-99).

"Una sentència va admetre que la prova irrefutable per la condemna era la paraula de la víctima, sense tenir en compte que les víctimes es van equivocar". La Vanguardia (4-10-99).

"Els judicis de faltes es faran dos dies després de la detenció. Barcelona acull una prova pilot del model de justícia ràpida" El Periódico (5-10-99).

"La condemna a més de quatre anys de presó del cap de narcotràfic Laureano Oubina és una bona notícia pel que suposa de dur revés a aquest gran mercader de la droga, a qui mai se li havia pogut demostrar un delictes de narcotràfic". El Periódico (5-10-99).

"El jutge Manzanares ha interrogat més de 4 hores per endarrerir resolucions. Només va resoldre el 39% de permisos carceraris". El Periódico (7-10-99).

"Recollits sis nens del carrer que inhalaven cola. Els sis nens no tenen ni identitat ni família, i van ser donats per enèsima vagada a la DGAT. La Vanguardia (10-10-99).

